

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011378
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 17.12.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný

O. T., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., I. Č.. XXXX/XX,

je vinný, že

hoci ako otec W. T., narodenej XX.XX.XXXX a W. T., narodenej XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a následne Zákona o rodine, ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín spisová značka 30P/343/2011 zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňa 21.06.2012, prispievať na výživu svojej dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne a dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky T. T., narodenej XX.XX.XXXX, bytom O. O., H.. V. XXXX/XX, pričom si však svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní a za obdobie mesiaca september 2012 vrátane až doposiaľ (vrátane mesiaca január 2015) mu vznikol dlh na riadnom výživnom v celkovej výške 7.200,- Eur, kde za uvedené obdobie nebol evidovaný na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a nepoberal v uvedenom období žiadne dávky ani príspevky, pričom pracoval ako samostatne zárobkovo činná osoba,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

T ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona a s prihliadnutím k § 37 písmeno m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť k rukám N.. T. T., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O. O., H.. V. Č.. XXXX/XX, v skúšobnej dobe dlžné výživné vo výške 7.200,- Eur.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora výsluchom obžalovaného, svedkyne N.. T. T., oboznámením listinných dôkazov a na návrh obžalovaného oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol: „Trestné oznámenie, ktoré bolo podané svedkyňou, považujem za neopodstatnené, keďže môj nedoplatok na výživnom ku dňu 29.04.2014 predstavoval iba čiastku 100,- Eur. Ja som v predchádzajúcom období nemal k dispozícii doklady o úhrade výživného, keďže moja bývalá manželka mi všetky doklady vzala z domu pri odchode zo spoločnej domácnosti, avšak následne som sa k týmto dokladom dostal. Preto som ani neprišiel na predchádzajúce HP, aby som si mal možnosť zabezpečiť listinné dôkazy. Od mesiaca apríl 2014 som uhrádzal vyživovaciu povinnosť nasledovne a to dňa 12.11.2014 som uhradil čiastku 1600,- Eur osobne k rukám svedkyne N.. T. T., pred svedkom JUDr. Jánom Kanabom ml. Zároveň mi podpísala svedkyňa aj potvrdenie o úhrade tejto vyživovacej povinnosti vo výške 1600,- Eur. Zároveň predkladám súdu listinné dôkazy, z ktorých sú zrejmé moje úhrady vyživovacej povinnosti za predmetné obdobie. V predmetnom období som bol celý čas a aj momentálne som súkromným podnikateľom, venujem sa predaju a montáži gastrotechniky. Priemerne mesačne v čistom zarábam 500,- - 600,- Eur, avšak neviem to presne uviesť, niektoré mesiace sú slabšie, niektoré lepšie. Bývam sám v rodinnom dome, ktorého som spoluvlastníkom spolu so svedkyňou N.. T. T.. Od rozvodu, teda od 21.06.2012 až do konca septembra 2013 sme s bývalou manželkou obnovili spolužitie, bývali sme v spoločnej domácnosti s býv. manželkou aj deťmi, prispieval som na domácnosť, staral som sa o domácnosť. V októbri 2013 sa býv. manželka odsťahovala zo spoločnej domácnosti spolu s deťmi, prispieval som na výživu detí iba čiastky, ktoré vyplývajú z predložených listinných dôkazov. Som toho názoru, keďže sme obnovili spolužitie s bývalou manželkou, by mala moja vyživovacia povinnosť voči deťom zaniknúť, ako to vyplýva aj z uznesenia OS Košice sp.zn. 3Cdo/306/2009. Aj počas obnoveného spolužitia som prispieval na výživné na svoje deti. Inú vyživovaciu povinnosť okrem predmetnej vyživovacej povinnosti nemám. Návrh na zníženie vyživovacej povinnosti voči deťom som súdu nepodával, avšak podával som súdu návrh na úpravu styku s mojimi deťmi, pretože bývalá manželka mi zakazovala kontakt s deťmi. Momentálne súd predbežne rozhodol o tom, že mám právo stretávať sa s mal. dcérami každý nepárny týždeň v mesiaci v sobotu a v nedeľu, vždy do 15.-18. hodiny.“

Svedkyňa N.. T. T. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Dcéra W. T. momentálne navštevuje prvý ročník ZŠ na Y., W. chodí naďalej do MŠ na ul. U. v Trenčíne. S obžalovaným od mesiaca august 2013 až doposiaľ nebývam v spoločnej domácnosti, keďže v auguste 2013 som sa aj s deťmi odsťahovala zo spoločného rodinného domu. Presťahovala som sa do bytu na sídlisku Y., ktorý mám prenajatý, kde bývam v spol. domácnosti s dcérami. V období od mesiaca september 2012 až do konca júla 2013 som bývala v spol. domácnosti s obžalovaným aj deťmi v našom rodinnom dome, avšak táto naša domácnosť fungovala tak, že som ju finančne ťahala ja z môjho príjmu, resp. mala som ešte nejaké úspory z predchádzajúceho zamestnania a tiež som poberala podporu v nezamestnanosti v sume 1100,- - 1200,- Eur. Od 01.04.2013 som si našla zamestnanie, o ktorom som vypovedala. Ďalej by som chcela doplniť, že 12.06.2013 som požičala obžalovanému čiastku 6.350,- Eur z dôvodu, aby si mohol plniť svoje záväzky, aby nešiel do basy, vrátiť mi mal čiastku 8.300,- Eur s tým, že v tejto čiastke bolo zarátané výživné vo výške 2.000,- Eur a doposiaľ túto čiastku obžalovaný nevrátil. Predkladám súdu zároveň aj zmluvu o pôžičke, z ktorej je zrejmé, že som obžalovanému požičala uvádzanú finančnú čiastku. Obžalovaný sa v tomto čase tváril, že zarába, avšak ani ja ani deti to nevidíme, že by zarábal nejaké peniaze. Nespomínam si, že by v období, keď sme bývali v spol. domácnosti s obžalovaným, strážil, resp. sa staral o naše deti, s deťmi som bola vždy ja, buď boli v škôlke, alebo so mnou. Ja som v tomto období v prevažnej väčšine finančne prispievala obžalovanému, nespomínam si, že by obžalovaný v tomto období niečím prispel na domácnosť. Naša domácnosť v tom období fungovala tak, že ja som bola s deťmi v jednej miestnosti, obžalovaný v druhej, avšak musím uviesť aj to, že ak sa deti hrali na dvore, obžalovaný sa im niekedy aj venoval. Presne sa neviem vyjadriť, v ktorých mesiacoch uhradil obžalovaný riadne vyživovaciu povinnosť, avšak už v prípravnom konaní som vyšetrovateľovi predložila listinné dôkazy, z ktorých vyplýva úhrada vyživovacej povinnosti obžalovaným, doplnila by som, že obžalovaný uhradil k mojim rukám dňa 12.11.2014 výživné vo výške 1.600,- Eur. Nad rámec vyživovacej

povinnosti, ktorá vyplýva z úhrad v zmysle listinných dôkazov, žiadnym iným spôsobom obžalovaný neprispel v predmetnom období. Neostávalo mi nič iné, ako zabezpečiť všetky základné potreby pre naše deti aj napriek tomu, že si obžalovaný neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Momentálne mám aj vďaka obžalovanému exekúciu vo výške asi 6.500,- Eur. Momentálne sa obžalovaný stretáva s deťmi v intenciách rozhodnutia súdu pravidelne každý nepárny týždeň v mesiaci v sobotu a nedeľu v dĺžke 3 hodín. Obžalovaný mi v predmetnom období vrátil pôžičku vo výške 1.500,- Eur a to dňa 08.02.2013 v zmysle zmluvy o pôžičke z 13.12.2012. Deti majú k obžalovanému dobrý vzťah. Ešte by som chcela doplniť, že v januári 2013 ma obžalovaný zbil z dôvodu, že som sa domáhala výživného na deti. Počas materskej a rodičovskej dovolenky od 2007 roku do septembra 2012 som mala príjem a to materskú vo výške 700,- - 800,- Eur pol roka, potom rodičovský príspevok asi 200,- Eur, avšak mala som dostatok úspor z predchádzajúceho povolenia, ktoré mi postačovalo na zabezpečenie základných potrieb mojich a takisto aj detí. Výživné uhradil obžalovaný iba vkladom na účet, okrem už uvádzanej poslednej čiastky 1.600,- Eur. K výpisu z môjho účtu zo dňa 30.11.2012 uvádzam, že čiastka 700,- Eur, ktorú som si vkladala na svoj účet, nesúvisí s vyživovacou povinnosťou obžalovaného. K výpisu z môjho účtu zo dňa 29.09.2012 uvádzam, že čiastka 1.000,- Eur, ktorú som si vkladala na svoj účet 25.09.2012 nesúvisí s vyživovacou povinnosťou obžalovaného. K výpisu z môjho účtu zo dňa 31.08.2012 uvádzam, že čiastka 500,- Eur, vkladaná obžalovaným 16.08.2012 predstavuje výživné za mesiac august 2012, čo sa týka čiastky 1.000,- Eur, ktorá bola vkladaná 16.08.2012 obžalovaným, k tomuto by som uviedla, že sa jedná o vrátenie pôžičky, ktorú som obžalovanému poskytla 06.08.2012. K výpisu z môjho účtu zo dňa 31.07.2012 uvádzam, že čiastka 400,- Eur, vkladaná obžalovaným 17.07.2012, predstavuje výživné za mesiac júl 2012. K výpisu z môjho účtu zo dňa 30.03.2013 uvádzam, že čiastka 600,- Eur, vkladaná obžalovaným 13.03.2013 predstavuje výživné za mesiac marec 2013, čiastka 200,- Eur, vkladaná obžalovaným 23.03.2013, predstavuje výživné. K výpisu z môjho účtu zo dňa 31.07.2013 uvádzam, že čiastka 400,- Eur, vkladaná obžalovaným 19.07.2013 predstavuje výživné. K výpisu z môjho účtu zo dňa 31.10.2012 uvádzam, že čiastka 400,- Eur, vkladaná obžalovaným 15.10.2012 predstavuje výživné, čiastka vo výške 1.000,- Eur vložená obžalovaným na môj účet 24.10.2012 predstavuje pôžičku, ktorú mi obžalovaný vrátil, keďže som mu požičala túto čiastku 11.10.2012. K výpisu z môjho účtu zo dňa 29.06.2013 uvádzam, že čiastka 1.200,- Eur, vkladaná obžalovaným 28.06.2013, predstavuje 400,- Eur výživného na deti a zvyšok 800,- Eur sa jedná o splátku pôžičky vo výške 6.350,- Eur. K výpisu z môjho účtu zo dňa 31.12.2012 uvádzam, že čiastka 300,- Eur, vkladaná mnou 03.12.2012 nesúvisí s výživným, jedná sa o moje finančné prostriedky a čiastka 400,- Eur vložená obžalovaným na môj účet dňa 14.12.2012 predstavuje výživné. Potom, čo som nahliadla do potvrdenia o vklade v hotovosti zo dňa 09.12.2013 uvádzam, že sa jedná o výživné, ktoré obžalovaný uhradil na deti.“

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín spisová značka 30P/343/2011 zo dňa 31.05.2012, právoplatným dňa 21.06.2012 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne a dcéry W. sumou 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudok OS TN, rodné listy detí, výpisy z účtu, správa Sociálnej poisťovne, správy ÚPSVaR, správa MÚ Trenčín, správa Okresného úradu Trenčín, správa DÚ Trenčín, výpis z evidencie priestupkov, odpis z RT, výpisy z účtu svedkyne zo dňa 31.12.2012, 29.6.2013, 31.10.2012, 31.7.2013, 30.6.2012, 30.3.2013, 31.7.2012, 31.8.2012, 29.9.2012, 30.11.2012, príjmový pokladničný doklad z 12.11.2014, potvrdenie banky o vklade hotovosti zo dňa 9.12.2013, úradné záznamy, zmluva o pôžičke z 12.6.2013, zmluva o pôžičke z 13.12.2012 a upovedomenia exekútorského úradu Prešov z 29.9.2014.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovej časti tohoto rozsudku stal, a že tohoto sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom (obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným v konaní pred súdom). Obžalovaný bol zo spáchania tohto skutku, usvedčovaný okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzoval však aj sám obžalovaný, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďou svedkyne v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovaného zo spáchania predmetného

skutku. Bolo nepochybné preukázané, že obžalovaný pracoval v inkriminovanom období ako SZČO. Aj keď obžalovaný počas inkriminovaného obdobia vykazoval nízky príjem, nešlo v zásade po zohľadnení jeho majetkových pomerov o takú okolnosť, ktorá by mohla mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jeho vyživovacej povinnosti, ktorá mu vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatoval aj občianskoprávny súd. Obžalovanému nič nebránilo k tomu, aby vyvíjal dostatok iniciatívy pre získanie finančných prostriedkov, z ktorých mohol riadne prispievať na jeho deti, prípadne mal príslušný súd požiadať o zníženie vyživovacej povinnosti. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávneho súdu o určení vyživovacej povinnosti obžalovaného voči maloletým deťom v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám maloletých detí, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovaného po celé obdobie, aj vo vzťahu k možnostiam a schopnostiam druhého rodiča, t. j. matky, svedkyne, ktorá svoju povinnosť vo väčšej miere vyvažovala, resp. aj vyvažuje poskytovaním bezprostrednej starostlivosti výchovou, ale aj výživou u maloletých detí, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že životná úroveň maloletých detí nemá byť v zásade nižšia ako životná úroveň povinnej osoby, t. j. osoby, ktorej bola súdom uložená povinnosť platiť výživné, čo je v zásade s platnou úpravou Zákona o rodine, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovaného za inkriminované obdobie než tak, ako určil občianskoprávny súd, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovej časti tohto rozsudku, i keď obžalovaný spochybňoval výšku tohto dlhu, svedkyňa svojim vyjadrením k výpisom jej peňažného účtu tieto pochybnosti jednoznačne rozptýlila.

Na základe uvedeného preto súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania predmetného skutku a po právnej stránke tento posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, pretože boli naplnené v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepričetnosť obžalovaného, či zníženie jeho pričetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme nepriameho (dolus eventualis). Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby maloletých detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj obdobie, po ktoré si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom riadne neplnil.

Obžalovaného v mieste trvalého bydliska bližšie nepoznajú. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený rozhodnutím OS TN zo dňa 25.09.2014, právoplatným 30.09.2014, sp. zn. 2T 111/2012 za prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 160,- Eur. Zároveň bol obžalovaný viackrát priestupkovo prejednávaný za porušenia pravidiel cestnej premávky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol pred spáchaním predmetného trestného činu odsúdený vyššie uvedeným rozhodnutím OS TN, súd prihliadol k príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, na ktorú musí súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, a poľahčujúca okolnosť zistená nebola, teda prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvýšila sa dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona (až 3 roky) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 v spojení s § 38 odsek 8 Trestného zákona, teda dolná hranica zákonom stanovenej výmery trestu odňatia slobody sa zvýšila na 1 rok, čím prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci výmery 1 rok až 3 roky.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením výchovného trestu odňatia slobody, t. j. nespojeného s jeho výkonom v primeranej výmere s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša tak ako aj v tomto prípade pre matku detí, ale aj pre samotné deti, značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečením ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaný si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť neplnil, pričom bol pred spáchaním predmetného trestného činu odsúdený za inú úmyselnú trestnú činnosť. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný má momentálne prácu, teda má možnosť zabezpečenia zdroja financií na plnenie vyživovacej povinnosti a prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody by mal za následok oddelenie obžalovaného od tejto možnosti. Preto bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici vyššie uvedenej a upravenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, za súčasného uloženia primeranej povinnosti, ktorá je v konkrétnom vzťahu k spáchanému trestnému činu a v podstate predstavuje príkaz na pozitívne správanie obžalovaného viesť riadny spôsob života, čo zodpovedá tak naplneniu individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku trestu.

Predmetné trestné konanie nebolo spojené s adhéznym konaním, t. j. s konaním o náhrade škody, keďže dlh obžalovaného spočívajúc v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nespĺnenia zákonnej povinnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.